

Bayer Zsolt: Nyakleves vagy csend?rpfon

2015 október 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Kovács Klára jegyzi a cikket, amelyb?l kiderül, hogy nincs elég hely, élelem, az emberek éhesek, fáznak, pillanatok alatt megrohamozzák és kiüritik a banánt hozó teherautót, folyamatosan megkísérelnek megszökni, {...}

{...} de a rend?rök mindig elkapják és visszaviszik ?ket, a földön, a sárban ülnek a hidegben – egyszerűen, nehéz, embertelen körülmények között telnek az órák, a napok.

És egyre fogy a türelem, mindkét oldalon – szól a híradás. Mármint a migránsok – a kötelező európai szóhasználat szerint: menekültek – és a rendfenntartók oldalán.

A riport a következő bekezdéssel ér véget: „Közben besötétedik, a leveg? h?mérséklete percek alatt több fokot zuhan, azoknak pedig, akik órák óta a földön ülve várakoznak, egyre fogy a türelme. Néhány fiatal férfi a katonák és a rend?rök sorfalán keresztül megpróbál el?re törni, de azonnal rájuk veti magát hat-hét rend?r. A hangosbemondó folyamatosan int türelemre mindenkit, hogy nemsokára érkeznek a buszok. De nem olyan ütemben, ahogy a menekültek szeretnék. Egy-egy buszra fél-háromnegyed órát is várni kell.

A rend?rök is türelmetlenek. Az egyikük, aki néhány órával korábban még segített a kisgyerekes anyáknak összerakni a gyerekeiket, most egy fiatal férfinak ad egy hatalmas nyaklevest, amiért az három emberrel el?rébb ült le, a barátai mellé. Magyarázat nincs, csak ordítózás. A társaság csendben is marad.”

Igazán plasztikus. Szinte érzi az ember a pofont.

Csak egyet nem értek, és ezen töprengök hosszú percek óta, mióta befejeztem az olvasást: Honnan ez a csodálatra és irigylésre méltó empátia? Hogy tud még a pofon is nyaklevesé szelídülni? Illetve, talán ez így nem pontos. Igazi mondandómat a kérdés negatívja fejezi ki igazán: Hová lesz ez a csodálatra és irigylésre méltó empátia, amikor Magyarországról van szó? Hogyan dalmahodik akkor egy hangos szó is azonnal náciizmussá?

Igen. Így pontos. És akkor most, ha megengedik, megírom, hogy miképpen szólna ez a tudósítás a röszei határszél?l, ha ott egy magyar rend?r felpofozott volna egy migránst.

A riport címe ez lenne:

„CSEND?RPOFON AZ ÉJSZAKÁBAN”

A vége pedig ez lenne:

„A holtfáradt, életüket, szenvedésüket és bizodalmukat egészen a magyar határig hurcoló szerencsétlenek, a megalázottak és megnyomorítottak lerogynak a magyar határnál. A fagyba, a sárba. És nincs segítség. Nincs élelem, nincs meleg, de ami a legszörny?bb: nincs emberi szó...

És akkor megtörténik az iszonyat: az egyik rend?r hatalmas pofont ad egy fiatal menekült fiúnak. A »b?ne« csak annyi, hogy odament a barátaihoz.

Nincs tovább.

A fiú lerogy, és zokogni kezd. Nem, nem az ütés erejét?!, hanem a szégyent?!, a megaláztatástól.

Pedig ? nem is tudja, amit mi tudunk. Amit mi megtanultunk, egy életre, itt, Magyarországon: Egy csend?rpon csattant el most. Az üvölt? csend?rpertut követte. Mint mindig. Röszkére visszatértek a harmincas évek. És az a pofon mindannyiunk arcán csattant. Beérett a gy?lölet vetése. Ég az arcunkon a csend?rpon, amelyet nem is a rend?r osztott ki, hanem Orbán Viktor. Akinek kezét Vona Gábor fogta közben.

Szégyellem, hogy magyar vagyok.

És nem értem, Európa ezt miért és meddig t?ri...”

Igen. Azt hiszem, így szólna az a beszámoló a Népszabadságban.

És továbbra sem értem az egészet. Csak abban nem vagyok biztos, akarom-e érteni. Akarom-e érteni, hogy miért van ez, és akarom-e, hogy ne így legyen. Illetve: akarhatom-e?

Szerintem nem.

Két világ ez, és tényleg nem átjárható. Mi sohasem fogjuk megérteni az ? gy?löletüket, ?k soha nem fogják megérteni a miénket.

Az a kérdés persze, megérthet?-e a gy?lölet egyáltalán?

Vagy csak érezhet?, és aki érzi, halálra ítélte önmagát. Akkor is, ha megéri az emberi kor végs? határát – mert képtelen lesz kitörni egy ketrecb?l.

Nem akarom megérteni már, de homályosan érzem, hogy így élni sem akarok. Mert a környezetemre és a szeretteimre még nem hullott vissza semmi ebb?l, de bármikor visszahullhat.

Valami elhatározás érik bennem. Harag érleli, gy?lölet öntözi. És talán mégis szép gyümölcse lesz...

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájkk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájkk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látma kell”

Ajánló